

URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, vo veci namietaného porušenia základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj porušenia čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 2 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd postupom Národnej rady Slovenskej republiky, ktorý spočíval v nezriadení a nekreovaní komisie na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov v súlade s § 8a zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov, vedenej pod sp. zn. Rvp 2141/2018 takto

r o z h o d o l :

Veci vedené Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1842/2018 a sp. zn. Rvp 2141/2018 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1842/2018.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 13. septembra 2018 doručená sťažnosť obchodných spoločností [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovatelia 1“), zastúpených spoločnosťou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy

Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“), ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj porušenia čl. 1 ods. 1 ústavy v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 listiny postupom Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „národná rada“), ktorý spočíval v nezriadení a nekreovaní komisie na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov v súlade s § 8a zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním) v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane pred odpočúvaním“). Sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1842/2018 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Sergejovi Kohutovi, ktorý je podľa aktuálneho rozvrhu práce členom II. senátu ústavného súdu.

2. Ústavnému súdu bola 31. októbra 2018 doručená sťažnosť obchodných spoločností [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej aj „sťažovatelia 2“, spolu so sťažovateľmi 1 aj „sťažovatelia“), zastúpených tiež spoločnosťou URBAN FALATH GAŠPEREC BOŠANSKÝ, s. r. o., advokátska kancelária, Havlíčkova 16, Bratislava, v mene ktorej koná advokát a konateľ JUDr. Ondrej Urban, MBA, ktorou namietajú porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny, ako aj práv podľa čl. 6 ods. 1 a čl. 13 dohovoru, ako aj porušenia čl. 1 ods. 1 ústavy v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 listiny postupom národnej rady, ktorý spočíval v nezriadení a nekreovaní komisie na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov v súlade s § 8a zákona o ochrane pred odpočúvaním. Sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 2141/2018 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Miroslavovi Durišovi, ktorý je podľa aktuálneho rozvrhu práce členom IV. senátu ústavného súdu.

3. Z odôvodnenia oboch sťažností vyplýva, že sťažovatelia 1 a sťažovatelia 2 podali národnej rade podnet na vykonanie prieskumu a na zabezpečenie nápravy podľa § 63

ods. 13 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách v platnom znení (ďalej len „zákon o elektronických komunikáciách“) pre závažné porušenie tohto zákona Protimonopolným úradom Slovenskej republiky (ďalej len „Protimonopolný úrad“). Sťažovatelia žiadali, aby národná rada v zastúpení jej predsedu, podpredsedov a/alebo prostredníctvom komisie na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov prešetrila, či postupom Protimonopolného úradu nedošlo k nezákonnému narušeniu telekomunikačného tajomstva. Keďže sa národná rada podnetmi sťažovateľov adekvátne nezaoberala a sťažovatelia 1, ako aj sťažovatelia 2 nedostali na svoj podnet adresovaný národnej rade žiadnu relevantnú odpoveď, resp. stanovisko kompetentného orgánu národnej rady, obrátili sa so svojimi sťažnosťami na ústavný súd. V oboch sťažnostiach adresovaných ústavnému súdu sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd vyslovil porušenie ich základných práv na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a tiež práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a práva na účinný prostriedok nápravy podľa čl. 13 dohovoru a súčasne porušenie čl. 1 ods. 1 ústavy v nadväznosti na čl. 2 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 2 ods. 2 listiny, a to tým, že národná rada nezriadila a nekreovala komisiu národnej rady na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov podľa § 63 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách v spojení s § 8a zákona o ochrane pred odpočúvaním. V oboch sťažnostiach adresovaných ústavnému súdu taktiež sťažovatelia žiadali, aby ústavný súd prikázal národnej rade vo veci konať tým, že zriadi komisiu na kontrolu používania informačno-technických prostriedkov podľa § 8a zákona o ochrane pred odpočúvaním v spojení s § 63 ods. 13 zákona o elektronických komunikáciách.

II.

4. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým orgánom ochrany ústavnosti. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti

o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

5. Podľa § 31a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevylučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerané ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) alebo Trestného poriadku.

6. Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán.

7. Podľa čl. II ods. 10 Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. marca 2018 do 28. februára 2019 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénu ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predsedníčka ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 18 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. Obe ústavné sťažnosti spolu súvisia, podali ich sťažovatelia právne zastúpení rovnakým právnym zástupcom, smerujú proti identickému orgánu verejnej moci (národná rada), sťažovatelia namietajú porušenie rovnakých článkov ústavy, listiny a dohovoru, pričom odôvodnenia obidvoch ústavných sťažností sa zakladajú na v podstate rovnakej právnej argumentácii (bod 3). S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným

súdom pod sp. zn. Rvp 1842/2018 a sp. zn. Rvp 2141/2018 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnú a skutkovú súvislosť uvedených sťažností preto ústavný súd v záujme hospodárnosti konania podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 166 ods. 1 CSP rozhodol, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1842/2018 a sp. zn. Rvp 2141/2018 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1842/2018.

9. Tieto skutočnosti boli podkladom pre záver ústavného súdu obsiahnutý vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. novembra 2018